

ТЖГАТА НА ДЖИМЪ

Всичкитѣ деца отъ града познаваха малкият шестгодишенъ клоунъ*) Джимъ и неговия баща, червенокосиятъ клоунъ Бимъ. Никой не умѣше да размива публиката въ цирка тъй добре, както обичниятъ на всички Бимъ.

Въ 8 часа вечерта се чуваше;

— Джимъ, обличай се!...

И Джимъ тичишкомъ отиваше въ малката тоалетна стаичка, бързо обличаше розовата си дреха, съ звезда на гърдитѣ и още по-бързо излизаше предъ арената на цирка, защото той трѣбваше да изпълни първия номеръ отъ представлението.

При силнитѣ звуци на оркестра, той пѣргаво пристѣпваше по добре освѣтената арена, изпращаше нѣколко въздушни целувки на публиката и започваше своя балетъ. Следъ това заобикаляше наоколо, изпращаше още нѣколко цѣлувки и се скриваше въ стаичката, за да се преоблече и да чака баща си, който биваше занятъ до полунощъ.

Понѣкога малкиятъ Джимъ биваше повикванъ на бисъ и къмъ неговитѣ крака политаха портокали, ябълки, парчета шоколадъ и даже цѣли кутийки съ конфети, хвърлени отъ доволната публика.

Това се случваше въ празниците, когато даваха дневни представления.

Живѣеше Джимъ съ баща си и съ малкото си кученце „Фифи“ до самия циркъ, въ една малка стаичка на третия етажъ. Но Джимъ обичаше повече

*) Клоунъ — английска дума, значи палячо.